

[Rahbæk Møller]

prominente Socialdemokrater. Jeg har ikke kunnet finde nogen SF'ere.

Det tyder klart på, at ministeren foretrækker personlige venner fra, skal vi sige højre del af salen. Det synes jeg er ubehageligt. Jeg vil gerne sige personligt, at jeg tror egentlig, at folk fra venstre side af salen i al almindelighed vil være bedre til at stille de nødvendige pinlige spørgsmål til bankdirektører. Lad det nu være, det er ministeren sikkert uenig i.

Men det mindste, man kunne forlange af en minister, var, at hun var almindeligt fair og simpelt hen sørgede for, at de, hun skulle vælge ind, repræsenterede bredt og ikke blot var hendes personlige vennekreds. Derfor synes jeg, vi under udvalgsarbejdet nu skal tage den sag op og prøve at finde en anden ordning. Det kunne være, at Erhvervsudvalget kunne finde på noget andet, hvis ikke ministeren har vist sig moden til at foreslå en bredere udpegning.

Så vil jeg i øvrigt glæde mig over, at vi nu får oplyst bestyrelses- og direktionsmedlemmers ledelsesposter på en noget mere hensigtsmæssig og gennemskelig måde end foreslået af ministeren.

Jeg er ked af, at fru Lone Dybkjær meddelte, at hun ikke kunne stemme for vores ændringsforslag om, at det ikke skal være så let at omdanne andelsselskaber til aktieselskaber. Vi mener stadig væk, at andelsselskaber er noget, der ikke bør omdannes. Andelsbevægelsen er en af de ting, vi har arvet fra vores forfædre, og som det er værd at hæge om. Det skal ikke være alt for let at lægge andelsselskaber om til aktieselskaber.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Vedrørende de offentlige repræsentanter er sagen den, at langt hovedparten af de offentlige repræsentanter indstilles af kommunalbestyrelserne. Det er ikke industriministeren, der udpeger dem. Industriministeren udpeger blandt 3 indstillet af kommunalbestyrelserne. Det er langt hovedparten af de indstillede, der har været over kommunalbestyrelsernes borde, så jeg har ikke ret mange muligheder for som minister at udpege venner, som det blev sagt så pænt heroppefra.

Jeg vil gerne kvittere positivt for fru Lone Dybkjær's tilkendegivelser om omdannelsen af andelsselskaber til aktieselskaber, og jeg skal selvfølgelig bistå med den oplysning, der er

nødvendig her mellem anden- og tredjebehandlingen.

Til sidst spørgsmålet om tavshedsbestemmelserne. Det er jo således med direktiver, at ligesom vi somme tider skal tilbage i betænkninger og i bemærkninger til lovforslag i det danske Folketing for at få fortolket dem, er det også tilfældet, når der er tale om direktiver. Derfor vil jeg meget gerne henvise til mit svar på spørgsmål 4 i udvalget, hvor jeg vil tillade mig at citere:

»Hvis man læser artikel 16 isoleret uden at medtage Rådserklæringen, er der i undtagelserne til den absolutte tavshedspligt ikke medtaget, at oplysninger også kan videregives til nationale parlamentsudvalg. Artikel 16 indeholder således ingen udtrykkelig undtagelsesbestemmelse om de nationale parlamenters adgang til at få oplysninger omfattet af tavshedspligten. Det er således kun i kraft af erklæringen i Rådets mødeprotokol, der siger, at Kommissionen og Rådet erklærer, at direktivet ikke berører de nationale parlamentsudvalgs ret til at stille forespørgsler i medlemsstaterne for at indhente oplysninger i henhold til forfatningen om forhold omfattet af tavshedspligten. Denne erklæring kom ind på dansk foranledning.«

Da den kom ind på dansk foranledning, var der helt bestemt kun tænkt på grundlovsnedsatte udvalg, herunder f.eks. kommissionsdomstole. Så der er altså ikke tale om, at vi laver en lex Kirsten Jacobsen eller noget som helst andet. Vi henholder os simpelt hen til den forhandling, der har været, og som jeg har illustreret i mit svar på spørgsmål 4. Jeg er godt klar over, at fru Kirsten Jacobsen mener, at sagen rummer noget andet, men det vil jeg altså på det bestemteste afvise og derefter blot henvise til mit svar.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når ministeren siger, at de fleste indstillinger og de fleste udpegninger foretages efter indstilling fra kommunerne, er det selvfølgelig rigtigt. Men det drejer sig om det største antal, nemlig alle de små lokale banker og sparekasser. Når det drejer sig om de større landsdækkende institutioner, er det altså ministeren selv, der udpeger.